

LYGIUOTIS I PIRMŪNUS

Šiandien įvyks priešakinių rajono gyvulių augintojų pasitarimas. Geriausieji kolūkinio kaimo atstovai, einantieji avangarde kovoje už uždavinio — pavyti JAV pagal mėsos, pieno ir sviesto gamybą vidutiniškai vienam gyventojui — įvykdymą, aptars trijų šių metų ketvirčių darbo rezultatus, pasidalins patyrimu, nužymės priemones spartesniam socialistinių įsipareigojimų įvykdymui.

Devynių mėnesių rezultatai nedžiuginantys. Viso rajone 100 hektarų žemės ūkio naudmenų gauta 97,3 cnt pieno, esant metiniam įsipareigojimui 140 cnt. Vidutinis primelžimas iš karvės sudaro 1590 kilogramų — 125 kg mažiau, negu buvo gauta per 1957 metų tokį pat laikotarpį. Žemesni mėsos ir kiaulienos gamybos skaičiai negu praėjusiais metais. Pagal visas gyvulininkystės vystymo sritis mes smarkiai atsilikome nuo lenktyniaujančio su mumis Baltarusijos TSR Glubokojės rajono.

Pagal nedžiuginančius vidutinius rajono davinius negalima daryti išvados, kad pas mus visur viskas negerai. Ne, pas mus yra kolūkių, kurie pasiekė gerų rezultatų. Tvirtai pirmuoja pagal pieno, mėsos ir kiaulienos gamybą „Lenino atminimo“ žemės ūkio artelė, kuri, skaičiuojant 100 hektarų žemės naudmenų, pasiekė aukštesnius rezultatus negu pernai. Tiesa, tenka pažymėti, kad čia dar ne viskas tvarkoje su socialistinių įsipareigojimų įvykdymu. Neblogų rezultatų pieno gamyboje pasiekė M. Melnikaitės vardo kolūkis, kiaulienos gamyboje — Capajevo vardo, Puškino vardo ir kai kurie kiti kolūkliai.

Kiekviename kolūkyje, ar tai pirmaujančiame, ar atsiliekančiame, yra puikių gyvulių augintojų. Nuolat auga, pasipildo jų eilės. Šiandien, kaip ir prieš metus ar dvejus, geriausios rajono melžėjos yra F. Burlakova ir E. Meduneckaja iš „Lenino atminimo“ kolūkio, kurios primelžė daugiau kaip po 2800 litrų pieno iš kiekvienos joms priskirtų karvių. Kartu su melžėju Julės ir Genės Dumbravičių iš M. Melnikaitės vardo artelės, M. Dudelevos iš „Naujo gyvenimo“ kolūkio, kiauliniškių Lukjanovos, Radzevičiūtės ir daugelio kitų vardais, šiandien į pirmūnų gretas įsiliejo naujų, vakar dar mažai žinomų fermų darbuotojų vardai.

Mažiau kaip prieš metus Puškino vardo kolūkio partinės organizacijos sekretorius J. Sapkina ėmėsi prižiūrėti visuomeninius veršelius. Per šį trumpą laikotarpį ji pasižymėjo kaip gera darbuotoja, stekianti puikių rezultatų.

Zdanovo vardo kolūkio melžėja Ona Mažekaitė per devynis su puse šių metų mėnesio iš kiekvienos karvės gavo beveik 600 litrų pieno daugiau negu per visus praėjusius metus. Gerą pavyzdį rodo ir J. Zemaitės vardo žemės ūkio artelės pagyvenusį kolūkietę Oną Petrėnienę.

Pirmūnų pasiekimai byloja tai, kad kiekvienoje artelėje, kiekvienoje fermoje yra galimybės pasiekti geresnių pieno primelžimo ir kiaulių atpenėjimo rezultatų. Paimkime, pavyzdžiui, Mičiurino vardo žemės ūkio artelę. Šio kolūkio melžėja V. Bilienė rajono melžėjų socialistiniame lenktyniavime liko ketvirtoje vietoje, o kolūkis pagal pieno gamybą yra paskutinėje vietoje rajone. Kodėl taip gaunasi? Todėl, kad eilinių gyvulių augintojų siekimai ir pastangos nepalaikomi šios artelės vadovų, kurie neatsakingai žlūri į visuomeninės gyvulininkystės didinimo reikalą.

Sekti pirmūnų pavyzdžiu, skleisti ir pritaikyti jų patyrimą ir šiuo pagrindu siekti bendro pakilimo — svarbi geresnių rezultatų pasiekimo sąlyga.

Jūsų dėmesys, draugai gyvulininkystės darbuotojų pirmūnų pasitarimo dalyviai, dabar turi būti sutelktas į visapusišką gyvulių skaičiaus didinimą ir jų produktyvumo kėlimą. Padarykime viską, kad įvykdytume mūsų socialistinio lenktyniavimo įsipareigojimus.

Duokime Tėvynei daugiau pieno, mėsos ir kitos gyvulininkystės produkcijos!

KOMUNISTO PAVYZDYS

Pernai Puškino vardo kolūkyje pablogėjo stambių raguočių prieauglio laikymas. Veršeliai blogai vystėsi, daug krito.

Vieną praėjusio rudens dieną pas veršininę Voroneckąją nuvyko kolūkio pirmininkas Kravčenko kartu su artelės partinės organizacijos sekretoriumi Jefimija Sapkina.

— Jevgenijau Nikolajevičiau, netikiu kad negalime išauginti gero prieauglio, — pareiškė pirmininkui Sapkina. — Patikėk man veršininės pareigas ir aš įrodyčiau visiems kolūkietėms, kad, esant toms pačioms sąlygoms, galima pasiekti geresnių rezultatų.

Ziemos metu, pradėjus veršiuotis visuomeninėms karvėms, buvo perduodami veršeliai Sapkinos žinion. Jos grupėje susidarė 43 veršeliai. Ir Sapkina tikrai pasiekė gerų rezultatų. Pas ją nekrito nė vienas veršelis. Prieauglio paros priesvoris vidutiniškai siekė iki 800 gramų. Ir dabar visų veršelių imitimas labai geras. Nėra abejonės, kad kolūkio banda po metų kitų bus papildyta aukšto produktyvumo karvėmis, išaugintomis komunistės J. Sapkinos.

Nuotraukoje: J. Sapkina šeria savo prižiūrimus veršelius.

V. ŠAKALIO nuotr.

Visų šalių proletarai, vienykitės!

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ZMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

ZARASAI

1958 m.

spalio

30

KETVIRTADIENIS

Nr. 128(1706)

Kaina 15 kap.

Numeryje:

1. Vystykime gyvulininkystę, sudarykime tvirtą pašarų bazę, kelkime gyvulių produktyvumą — 2-3 psl.
2. Mums rašo — 4 psl.
3. Sporto savaitė — 4 psl.

LIETUVOS KP RAJONO KOMITETE

1958 metų rugpjūčio 23 dieną „Pergalės“ laikraštyje buvo patalpinta korespondencija „Reikia būti savo žodžio šeimininku“. Joje buvo kalbama apie Mičiurino vardo kolūkio atsilikimą pieno gamyboje. Korespondencija buvo nukreipta į Baibių apylinkės Tarybą, kad būtų imtasi priemonių padėčiai ištaisyti. Bet Tarybos pirmininkas komunistas drg. Kazakevičius nepasirūpino nei padėties ištaisymu, nei atsakymo davimu redakcijai.

Šių metų rugsėjo mėn. 9 dieną laikraštis atspausdino vedamąjį straipsnį „Čia reikalinga partinė iniciatyva“, kuriame buvo kalbama apie blogą da. bo drausmę Mičiurino vardo kolūkyje. Straipsnis buvo nusiųstas kolūkio pirminei partinei organizacijai (sekretorius drg. Lisauskas). Bet reikalų padėtis kolūkyje rodo, kad partinė organizacija, drg. Lisauskas iš to nepadarė jokių išvadų.

Redakcija du kartus reikalavo duoti atsakymą apie priimtas priemones, bet veltui.

Neseniai šis klausimas buvo apsvaistytas Lietuvos KP rajono komiteto biure. Už neatsakingą pažiūrą į nurodytą laikraštyje trūkumą ištaisyti, už atsakymo nedavimą redakcijai drg. drg. Lisauskas ir Kazakevičius nubausti partinėmis bausmėmis.

*

Pernai Puškino vardo kolūkyje pablogėjo stambių raguočių prieauglio laikymas. Veršeliai blogai vystėsi, daug krito.

Vieną praėjusio rudens dieną pas veršininę Voroneckąją nuvyko kolūkio pirmininkas Kravčenko kartu su artelės partinės organizacijos sekretoriumi Jefimija Sapkina.

— Jevgenijau Nikolajevičiau, netikiu kad negalime išauginti gero prieauglio, — pareiškė pirmininkui Sapkina. — Patikėk man veršininės pareigas ir aš įrodyčiau visiems kolūkietėms, kad, esant toms pačioms sąlygoms, galima pasiekti geresnių rezultatų.

Ziemos metu, pradėjus veršiuotis visuomeninėms karvėms, buvo perduodami veršeliai Sapkinos žinion. Jos grupėje susidarė 43 veršeliai. Ir Sapkina tikrai pasiekė gerų rezultatų. Pas ją nekrito nė vienas veršelis. Prieauglio paros priesvoris vidutiniškai siekė iki 800 gramų. Ir dabar visų veršelių imitimas labai geras. Nėra abejonės, kad kolūkio banda po metų kitų bus papildyta aukšto produktyvumo karvėmis, išaugintomis komunistės J. Sapkinos.

Nuotraukoje: J. Sapkina šeria savo prižiūrimus veršelius.

V. ŠAKALIO nuotr.

UŽ TAIKĄ, PRIEŠ ATOMINIO KARO GRĖSMĘ

Zarasų M. Melnikaitės vardo vidurinės mokyklos mokytojai ir techninio personalo darbuotojai, susirinkę į mitingą, karštai pritarė IV tarptautinės konferencijos už atominio ir vandeninio ginklo uždraudimą rezoliucijai ir Tarybinio Taikos gynimo komiteto siekimui suvienyti visas taikingąsias jėgas jų kilnioje kovoje už atominio karo grėsmės pašalinimą.

— Aš, kaip Didžiojo Tėvynės karo dalyvis, ant savo pečių patyriau žiaurios karo padarinius, — kalba mokytojas T. Volkovas. — Šiandien noriu išreikšti visų taikingų žmonių mintis. Gana kraujo, auko ir motinų ašarų! Im-

perialistiniams žmogėdroms, žvanguintiems ginklais ir trokštantiems naujų aukų, mes, tarybiniai žmonės, kartu su viso pasaulio pažangiąja žmonija tariame griežtą žodį: „Ne!“

— Karas atneša daug aukų ir nelaimių. Nauji JAV ir Anglijos vyriausybių vykdomi branduolinio ginklo bandymai kelia taiką mylinčių žmonių susirūpinimą. Todėl mes, mokytojai, turim karštai atsilipti į TSKP CK šūkius Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos 41-osioms metinėms ir savo kruopščiu darbu įnešti kuklų indėlį į didįjį taikos reikalą, — pasakė drg. Saulienė.

Mitinge taip pat kalbėjo mokyklos direktorius Raugas, mokytoja Vadešaitė ir kiti. Kiekvieno jų pasisakyme skambėjo griežtas protesto balsas prieš atominio ginklo panaudojimą.

L. Aušraitė

Sustiprinkime pirmaujančios brigados garbę

Kaip yra žinoma, XI traktorinė brigada pasižymėjo sparčiais darbų tempais ir gera traktorinių darbų kokybe. Perėjęs į visišką gimtojo M. Melnikaitės vardo kolūkio priklausomybę, mechanizatorių kolektyvas dirba su dar didesniu įtempimu, siekdamas naujais gamybiniais laimėjimais sutikti TSKP XXI suvažiavimą.

Dieną ir naktį gaudžia traktoriai, ruošdami pūdymus ateinančių metų pavasario sėjai. Traktorininkai E. Černiauskas, I. Skestavičius, P. Stankevičius, prikabinėtojai V. Sergejevas, V. Radzevičius ir I. Siniauskas esant bet kokiam orui be perstojo aria pūdymus. Iki spalio 27 dienos jie jau suarė 365 hektarus pūdymų. Brigados kolektyvas negaili pastangų, kad lapkričio mėn. 3 d. būtų įvykdytas rudeninio arimo planas, paruoštų ateinančių metų sėjai 450 hektarų kolūkinį laukų.

J. Rybakovas
Capajevo vardo kolūkio
V laukininkystės brigados
brigadininkas

I. Radzevičius
M. Melnikaitės vardo kolūkio
traktorinės brigados
apskaitininkas

Įsigijome 1450 sodinukų

„Raudonojo Spalio“ linkės Tarybos deputatas Pranas Vaitkevičius, kolūkio revizijos komisijos pirmininkas Nikita Goršanovas, Tatjana Goršanova ir kt. Per dieną paruošta apie 300 duobių.

Dar spalio 23 dieną kolūkio agronomas drg. Rudnickaitė ir šoferis drg. Dumbrava pristatė iš medelyno 1450 sodinukų. Pradėtas jaunų vaismedžių sodinimas.

Į sekmadienį talką, kuri buvo suorganizuota spalio 26 dieną, išėjo daugiau kaip 60 kolūkietų, tame skaičiuje apy-

B. Stankevičius

VYSTYKIME GYVULININKYSE, SUDARYKIME TVIRTĄ PAŠARŲ

M. Melnikaitės vardo kolūčio melžėja Julė Dumbravaitė jau eilę metų pirmąja artelės melžėjų lenktyniavime, metai iš metų kelia savo prižiūrimų galvijų produktyvumą. Iki spalio 20 d. Julė primelžė iš kiekvienos karvės vidutiniškai po 2190 litrų pieno.

Genė Dumbravaitė, tos pačios fermos melžėja, stengiasi neatsilikti nuo sesers ir, kaip sakoma, nuolat mina jai ant kulnų. Per nepilnus 10 šių metų mėnesių Genė primelžė iš kiekvienos karvės po 2086 litrus pieno.

Labai šiltai atsiliepia apie geriausią savo kolūčio melžėją Oną Mažeikaite Zdanovą vardo žemės ūkio artelės vadovai. Nors ji didelio patyrimo šiame darbe ir neturi, bet daug skirdama pastangų, karvių išmilžį, palyginti su praėjusiais metais, padidino beveik 600 litrų ir primelžė šiemet iš kiekvienos karvės po 2149 litrus pieno.

Rajono melžėjų lenktyniavime gerą vietą užima „Pažangos“ kolūčio melžėja Ona Traškauskaitė. Ji iki spalio 20 d. primelžė iš kiekvienos savo grupės karvių po 2324 litrus pieno. Palyginti su tuo pačiu praėjusių metų laikotarpiu Traškauskaitė karvių išmilžį padidino 330 litrų.

H. RIMKAUS nuotr.

NUSIRAMINTI NETURIME PAGRINDO

Mūsų kolūkis tvirtai užima trečią vietą rajono žemės ūkio artelių tarpe pagal pieno gamybą 100 hektarų žemės naudmenų. Siemet pasiektas žymus augimas pagal visus rodiklius. Per 9 mėnesius bendra pieno išėiga padidėjo 63 tonomis, palyginti su tuo pačiu praėjusių metų laikotarpiu, vidutinis primelžimas — 150 kilogramų. Praeitų metų metinį rodiklį, skaičiuojant 100 hektarų naudmenų, šiemet mes pasiekėme per aštuonius mėnesius, o pagal pieno primelžimą iš vienos karvės — per 9 mėnesius ir 10 dienų.

Pieno gamyba didinama tiek karvių skaičiaus padidinimo sąskaita, tiek ir jų produktyvumo kėlimu. Šių metų begyje banda padidinta 12 karvių, 7 mažai produktyvios karvės pakeistos geresnėmis. Rūpinamės bandos didinimu prieauglio auginimo iš veislinių gyvulių keliu.

Gerai padirbėjo mūsų gyvulių augintojai. Palyginti nepalankiu šiemet gyvulių ganymui laikotarpiu gerai padirbėjo kerdžiai drg. drg. Stankevičienė ir Lysovas. Gerai parinkdami ganyklas, teisingai organizuodami ganymą, jie padėjo didinti gyvulių produktyvumą. Ne pirmus metus garsėja aukštais rodikliais melžėjos Julė ir Genė Dumbravaitės. Didelį indėlį keliant gyvulių produktyvumą įnešė drg. drg. Umbrašaitė, Sakalytė ir Gasevičiūtė.

Tikimės, kad metinis įsipareigojimas — gauti kiekvienam 100 hektarų naudmenų 189 centnerius pieno — bus įvykdytas. Tiesa, likusių 2 mėnesių laikotarpyje teks dar daug padirbėti ir gauti 100 hektarų apie 30 centnerių pieno.

Neteisinga būtų sustoti ties pasiektais laimėjimais. Jeigu mūsų artelės rezultatai rajono mastu atrodo neblogi, tai palyginus su šios dienos reikalavimais, jie dar labai skurdūs. Kolūkis turi mažai melžiamų karvių: kiekvienam 100 hektarų naudmenų tenka tik po 8 karves. Dar žemi ir primelžimai. Bandos papildymui ir jos produktyvumo kėlimui būtina gerinti pievas ir ganyklas, įsivinti pelkes ir sėti kultūri-

nes žoles. Siuo atžvilgiu mūsų kolūkyje kol kas nieko nepadaryta.

Siemet tvartiniu gyvulių laikotarpiu banda bus kelis kartus geriau aprūpinta pašarais negu pernai. Visas dobių šienas perduodamas pieno-prekinės fermos žinion. Kiekvienai karvei paruošiama po 12 centnerių pašarinių šakniavaisių. Daugiau negu pernai, bet vis dėlto mažokai, paruošta siloso.

Laikas rimtai ir kaip reikiant užsiimti pašarų bazės sustiprinimu. Be to neįmanoma sėkmingai vykdyti tolesnio visapusiško visuomeninės gyvulininkystės vystymo uždavinį.

E. Melkovas

M. Melnikaitės vardo kolūčio stambiųjų raguočių fermos vedėjas

Mechanizatorių indėlis

Vykdamas išskeltus mūsų rajono gyvulių augintojams uždavinius didelis vaidmuo tenka RTS mechanizatoriams. Mes pašaukti palengvinti melžėjų ir kiaulininkų darbą, pagerinti jų darbo sąlygas.

Montuotojų kolektyvas šiemet neblogai padirbėjo vykdydamas socializacinius įsipareigojimus. Nuo šių metų pradžios mechanizuotas vandens tiekimas septyniose kolūkių fermose bendros 1619 vietų apimties, 550

gyvulių įrengtos girdyklos, 1228 vietų apimtyje gyvuliams — vidinis fermų transportas. Atliktas žymus darbas mechanizuojant pašarų paruošimą.

Didžiojo Spalio 41 metų garbei Jevsejas Samochvalovo vadovaujama montuotojų brigada užbaigs viršplaninius darbus įrengiant vidinį fermų transportą ir girdyklas 150 gyvulių „Tarybų Lietuvos“ kolūkyje.

Sėkmingai vykdo mėnesines užduotis visos

Prižiūriu 14 motininių kiau-

lių. Per pavasarinį apsi-paršiavimą iš kiekvienos gavau vidutiniškai po aštuonis paršelius. Juos visus išauginau. Dabar apsi-paršiavo 7 kiaulės, atvedusios 60 paršelių. Artimiausiu metu apsi-paršiuos ir likusios 7 paršavedės.

Kitos kiaulininkės skundžiasi, kad maži paršeliai sirginėja ir krinta. Aš išauginau beveik visus gautus paršelius. Nebent tik jiems mažiems dar esant kiaulė kurį nugula. Bet su ta blogybe kovoju. Paršeliai nakčiai atskiriu nuo motinos. Taip darau 2—3 savaites, kol jie sustiprėja. Kadangi vietos tvarte labai mažai, esantį tarp dviejų motininių kiaučių su par-

keturios montuotojų brigados. Iš jų geriausių rezultatų pasiekė Vlado Navicko vadovaujama brigada. Ji įrengė gir-

dyklas Zdanovo vardo ir P. Cvirkos vardo kolūkiuose, vidi-fermos trans-portą Capajevo vardo ir „Raudonojo Spalio“ kolūkiuose, mechanizavo vandens tiekimą „Pažangos“, Zdanovo vardo ir „Lenino atminimo“ kolūkių fermose, pastatė pašarų šuntuvus 752 gyvuliams.

Sios brigados nariai Dmitrijus Savičenko, Juozas Latvelis, Bronius Blekys našiai dirba, to-

Galima išauginti daugiau paršelių

seliais gardą pertveriu į dvi dalis. Į šiuos mažus gardelius dienos metu pro padarytas pertvarų apačioje skylės įeina paršeliai. Čia jie pratinami būti ir neapsinuoja motinoms duodamu jovalu. Taip išvengiame paršelių susirgimų.

Jeigu ir likusios dar neapsiparšiusios kiaulės atves apie 60 paršelių, tai šiemet iš kiekvienos motininės kiaulės aš gausiu beveik po 17 paršelių. Tačiau aš galėčiau gauti ir išauginti žymiai daugiau paršelių, jei sąlygos būtų geresnės. Kiaulidė pas mus nelipinė, ankšta. Motininės kiaulės iki paršiavimosi garde laikomos po kelias. Jos žaloja viena

kitą. Pasitaiko, kad gimsta sužaloti ir paršeliai. Tvartas prasivėdinama tik dienos metu, kai būna atidarytos durys. Gi naktį paršeliai dūsta tvankiame ore, dėl to ir suserga.

Galėčiau kas antrus metus pasiekti trikartinio kiaučių paršiavimosi. Tokiu būdu jau dabar reikėtų sukergti neseniai apsi-paršiusias kiaules. Bet jos tuomet paršiuotųsi žiemos mėnesiais, o tvartas pas mus šaltas. Todėl jų nekergiame, norėdami, kad jos paršiuotųsi tik pavasarį, kai šūyla oras.

O. Petrėnienė

J. Zemaitės vardo kolūčio kiaulininkė

bulina savo kvalifikaciją.

Mechanizuojant daug darbo reikalaujantį procesą gyvulininkystėje, montuotojų kolektyvo darbai galėtų būti dar našesni. Bet kai kurių kolūkių vadovai šiam klausimui skiria mažai dėmesio. Mes kol kas

neįvykdėme įsipareigojimo mechanizuojant karvių melžimą. Nes „Lenino atminimo“ ir „Garbingo darbo“ kolūčiai, dar pernai nusipirkę įrengimus, neišskiria lėšų jų įmontavimui. Šių metų pradžioje buvo įrengtos girdyklos M. Melnikaitės vardo kolūkyje. Pradėta tiekti vandenį, bet RTS direk-

torius drg. Kandaurovas dėl to, kad kolūkis neat-siskaitė su RTS, atšaukė brigadą iš šio darbo. To rezultate automatinės girdyklos šios žemės ūkio artelės fermoje ir iki šiol dar neveikia.

Dabar, tvartinio gyvulių laikymo išvakarėse, mūsų mechanizatoriai turi daug darbo. Jie padarys viską, kas nuo jų priklauso, kad padėtų kolūkių gyvulių augintojams gerai pasiruošti ir pradėti žiemojimo laikotarpį.

A. Latvelis

daug darbo reikalaujančių procesų gyvulininkystėje mechanizavimo RTS vyr. mechanikas

BAZĒ, KELKIME GYVULIŲ PRODUKTYVUMĀ!

NELIKSIU SKOLINGA

Baigiasi metai. Kiekvienas iš mūsų, gyvulių augintojų, apžvelgia dabar 10 praėjusių mėnesių darbą ir lygina: ar viskas padaryta aukštų socialistinių įsipareigojimų, priimtų metų pradžioje, įvykdymui. Mūsų „Lenino atminimo“ kolūkis, pirmaujantis rajone pagal kiaulienos gamybą, užbaigia šiuos metus nevisai sėkmingai. Pasirodo, kad įsipareigojimas — pagaminti 100 hektarų ariamos žemės 65 centnerius kiaulienos — bus įvykdytas ne daugiau kaip 60—70 procentų.

Kas liečia mane, tai aš neliksiu skolinga: daviau žodį per metus nupenėti 120 kiaulių bėkoniui, per devynis mėnesius nupenėjau 80, o iki metų pabaigos dar atpėnesių ne mažiau, kaip 50 kiaulių. Įsipareigojimo viršijimas 10 procentų — ne taip jau blogas darbo indėlis į visaliau-

dinį lenktyniavimą mūsų Komunistų partijos XXI suvažiavimo garbei.

Teko daug padirbėti. Beveik visą vasarą kiaulėms nebuvo duodamos bulvės, o jų laikomos pagrindiniu pašaru. Pagrindinis dėmesys buvo skiriamas papildomam gyvulių šėrimui žaliaisiais pašarais. Mes, kiaulininkės, pačios smulkinome juos ir davėme gyvuliams iki soties, paskaninant pieno atliekomis bei koncentratais.

Nuo rugsėjo mėnesio pradžios pradėjome kiaules šerti naujo derliaus bulvėmis. Dabar netenka skystis pašarų trūkumu, Ziemai paruošta maistingų dobilų ir linų pelų, ruošiami bulvių ir koncentratų atsarga.

Mūs darbą apsunkina mažos patalpos. Užtvai-

rose, kur buvo numatyta laikyti po 4—6 kiaules, laikoma po 10—11 peniukšlių. Artelės valdyba, statybininkai tikėjosi atiduoti eksploatacijon pusę statomos kiaulidės metų viduryje, bet statyboms ir dabar nesimato galo.

Dabar mano grupėje yra daugiau kaip šimtas kiaulių, jų tarpe 10 paršavedžių. Per 9 mėnesius iš jų gavau 120 paršelių. Dar laikiu apsiparšavimų, taip, kad per metus iš kiekvieno motininės kiaulės gausiu apie 16 paršelių. Tai — neaukštas rodiklis. Reikia pasakyti, kad pavasariniai apsiparšavimai buvo ne visai sėkmingi. Ne tik tai mano

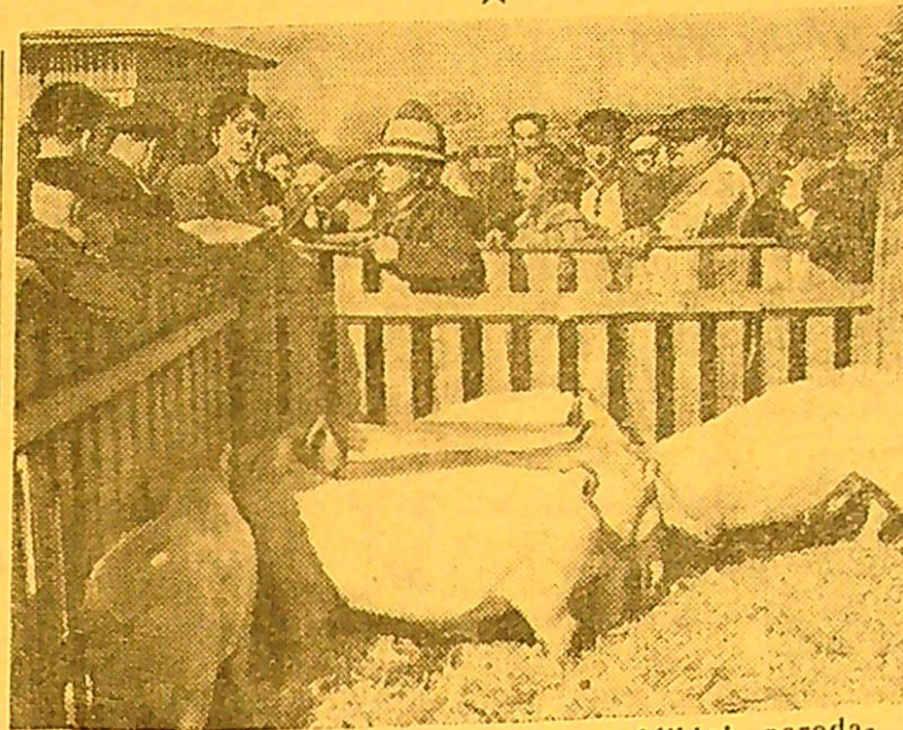
grupėje, bet ir kitose buvo nemažas paršelių kritimo procentas.

Vidutinis kiaulių paros priaugimas vis dėlto neblogas — daugiau kaip 600 gramų. Labiausiai išsivystę paršeliai priauga per parą po 700 gramų.

Visuomeninėje gyvulininkystėje dirbu aštuonis metus, trejus iš jų — kiaulininke. Pripratau prie darbo, įgijau patirtį. Ir toliau tobulinsiu jį, sieksiu dar geresnių rezultatų, kad būčiau lenktyniaujančių už visokeriopą gyvulininkystės produkcijos gamybą pirmose gretose.

K. Lukjanova

„Lenino atminimo“ kolūkio
kiaulininke

Talne vyko veislinio prieauglio respublikinė parodamugė. Geriausi Estijos TSR gyvulininkystės ūkiai atvežė čia pardavimui 500 stambių raguočių veislinio prieauglio, apie 120 arklių, daugiau kaip 400 kiaulių, daug avių, ančių, žąsų, vištų.

Per tris dienas mugėje buvo parduota gyvulių už kelis milijonus rublių.

Nuotraukoje: pirkėjai apžiūri kiaules iš Viljandisko rajono „Komunizmi Teel“ kolūkio.

(TASS).

REIKĖS PASITEMPTI

Melžėja Marytė Skvarčinskaitė susirūpinusi. Pora mėnesių beliko iki metų pabaigos, o įsipareigojimo įvykdymui trūksta 520 litrų pieno. Ir išmilžiai lyg tyčia su kiekviena diena mažėja.

Tai, kad mėnesio bėgyje pieno primelžimas sumažėjo beveik per pusę, jaudina ir Marytės draugas—melžėjas. Karvės gerai nepašėręs pieno iš jos daug nereikalauk. Tvirtinį gyvulių laikotarpį jau reikia skaityti pradėtu. Tai, ką anksčiau karvės gaudavo kaip papildomą šėrimą, dabar turi būti pagrindiniu jų pašaru. Ganyklos skurdžios. Dirvos ariamos, o ir nesuarterose nuganyta žolė nebeauga. Stai kodėl, tenkindamosios pagrindiniai tik ganykla, karvės duoda mažai pieno. O artelės vadovai, įpratę didžiausią pieno kiekį gauti vasaros mėnesiais, negailėję tada karvėms nieko, dabartinį pieno išmilžio kritimą laiko normaliu reiškiniu.

Antra mažų pieno išmilžių rykštė — velus karvių veršiamasis. Stai iš Skvarčinskaitės priziūrinių 13 karvių grupės balandžio pabaigai buvo apšėrėję tik pusė. Todėl, kai lenktyniaujanti su Skvarčinskaitė Stalino vardo kolūkio melžėja Stefa Kumpinienė per dieną primelždavo po 8—9 litrus pieno iš karvės, Marytė — tik po 3—4 litrus.

Skvarčinskaitėi tur būt nepavyks įvykdyti savo įsipareigojimo, bet nuleisti rankų negalima. Vistik lyginant praeitį ir šių metų tą patį laikotarpį Marytė primelžė daugiau pieno, žymiai aplenkė savo varžovę Kumpinienę. Tokia ryžto ugnelė neturi užgesti ir toliau. O sąlygos pieno primelžimo kėlimui bus geresnės. Pašarų ateinančiai žiemai sukaupia žymiai daugiau, ir karvių kergimas sutvarkytas geriau.

R. Vitkus

P. Cvirkos vardo kolūkis

Takelis į naujovę

Dviejų kilometrų atstume nuo Kimbartiškių tarybinio ūkio centrinės sodybos, už retos geltonuojančios giraitės, nežinia kieno pavadintos „Rojaus sodu“, išsidėstę pastatai bei kiaulių vasaros stovykla. Vingiuotas takelis, kuriuo apjuostas didelis tvenkinys, nepastebimai atvedė į fermą.

Čia suradau kolūkio zootechniką, kuris pasiūlydavo Solodovu. Vidutinio ūgio, apsirėngęs kukliu rudeniniu paltu, kiek žilstelėjusiais paaušiais, Georgijus Andriejevičius pasirodė maloniu ir kalbiu žmogumi. Man pageidaujant, jis mielai pradėjo pasakoti apie gyvulių laikymo metodus ir būdus.

— Kol kas mes neturime didelio patyrimo. Tik vieni metai, — tęsė pašnekovas, — kai mes pervedėme gyvulius į šviesias, erdvias patalpas. Tikslai čia mums teko pritaikyti kai kuriuos naujus kiaulių laikymo būdus, kurie pilnai pateisino save.

Patalpose: kur laikomos atpėnėjimui skirtos kiaulės, nėra daug pertvarų, kaip tai paprastai yra tipinėse kolūkių

kiaulidėse. Po 30—50 kiaulių patalpinta kiekvienoje erdvioje sekcijoje.

— Kiaulidė, kaip matot, nedidelė, bet joje telpa 300 kiaulių, — aiškina zootechnikas. — Tai pasiekta sumažinus pertvarų skaičių. Juk jie užimtų nemažą plotą. Tokioje kiaulidėje kiaulės jaučiasi gerai.

Gyvulių laikymo būdas didelėmis grupėmis turi ir kitus pranašumus. Jeigu anksčiau šitą grupę prižiūrėjo dvi kiaulininkės, tai dabar Ana Ramancevič pilnai viena susidoroja su šiuo darbu.

Daug padeda Anai trijų metų patyrimas, sukauptas dirbant kiaulininke. Naujas kiaulių laikymo metodas suprastino ir palengvino jos darbą, padidino darbo našumą. Ypač teigiamai atsiliepė į kiaulininkės darbą, kai fermoje buvo įrengtos automatinės edžios ir girdyklos, iš kurių gyvuliai gali ęsti ir gerti bet kuriuo paros laiku.

Sioje kiaulidėje daug sausesnis ir grynesnis oras, negu paprastose tipinėse kiaulidėse. Georgijus Andriejevičius

paaiškino, kad tai pasiekama ypatingu ventiliacijos sistemos įrengimu. Ištraukiamasis kanalas įrengtas po kiaulidės lubomis. Du jo galai išeina į lauką iš priešingų patalpos sienų. Oro ventiliacija reguliuojama specialiomis durelėmis.

Kiaulidės konstrukcijoje daug patogumų suteikia landos, padarytos apatinėje sienos dalyje. Pro jas gyvuliai išeina pasivaikščioti ir vėl sugrįžta.

Prie kiaulidės darbuojasi montuotojai. Jie mechanizuoja vandens tiekimą. Tuo budu fermoje bus mechanizuotas dar vienas daug darbo reikalaujantis procesas.

Atsisveikinome su Georgijumi Andriejevičium tuomet, kai ant tarybinio ūkio laukų jau leidosi

šaltos rudens sutemos. Staigiais gūsiams vėjas plėšė paskutinius „Rojaus sodu“ medžių lapus. Su dideliu pasitenkinimu aš galvojau apie tai, kad eilinio tarybinio ūkio darbuotojo darbas tampa lengvesniu, džiaugsmingesniu ir našesniu. Pritaikydama priešakinius metodus, tarybinio ūkio gyvulių augintojų kolektyvas kol kas daro nedidelį takelį į naujovę. Greitai, labai greitai jo pavydžiu paseks ir mūsų kolūkių gyvulių augintojai. Mokslinių pasiekimų ir pirmųjų patyrimo pritaikymas atskleis plačius galimumus pasiekti lenktyniavime aukštų rezultatų — pavyti JAV pagal gyvulininkystės produktų gamybą vienam gyventojui.

D. Zimariovas

Kimbartiškių tarybinis ūkis.

KIEKVIENAI FERMAI — PRODUKTYVIAS KARVES

Kol kas žemi mūsų rajono kolūkių primelžimo iš vienos karvės rodikliai. Nors metai iš metų sukaupiami daugiau pašarų, gerėja gyvulių laikymo sąlygos, bet pieno išmilžiai kyla lėtai. Praeitais metais vidutinis pieno primelži-

mas iš karvės rajone sudarė 1848 kilogramus. Siemet per 9 mėnesius — po 1590 kg pieno. Mažai primelžiama iš karvės „Raudonojo Spalio“, Stalino vardo kolūkiuose. Viena to priežasčių laikoma tai, kad mūsų kolūkių fermo- se laikomos karvės, nepasižymincios pieningumu ir kitomis geromis savybėmis, ap- leistas veislinis darbas.

Laikas imtis ne tik kiekybinio, bet ir kokybiško visuomeninės bandos padidinimo.

BANDA — IS SAVO ISAUGINTO PRIEAUGLIO

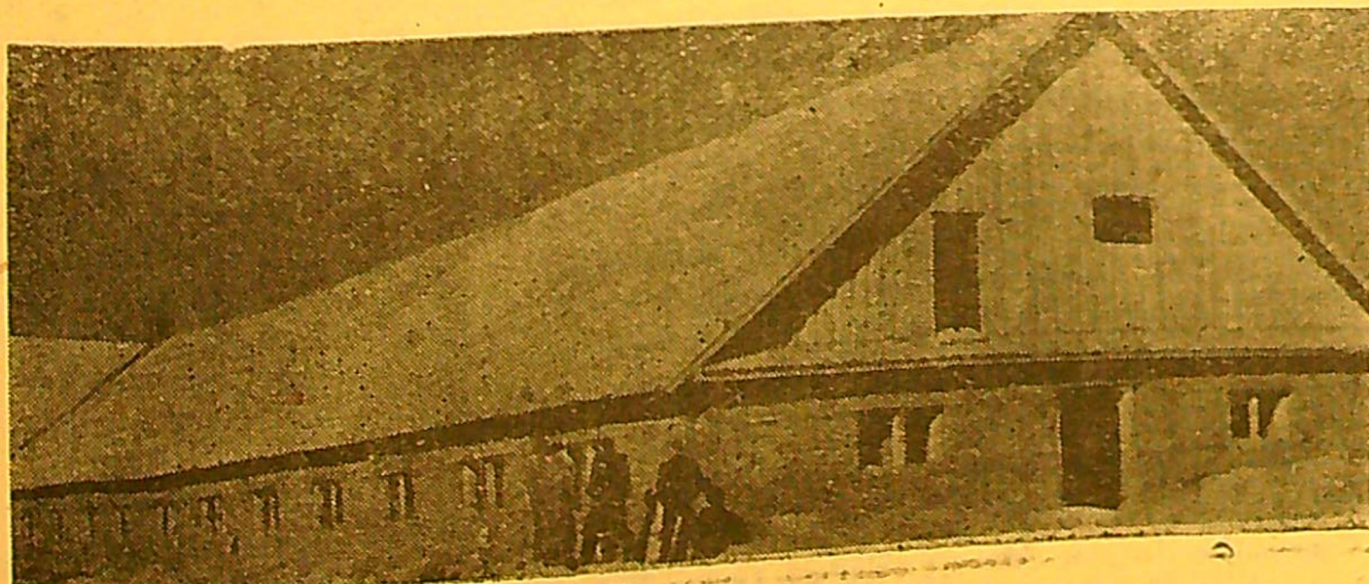
Priešakinio pagal pieno gamybą „Lenino atminimo“ kolūkio gyvulininkystės darbuotojai pasiekė gerų rodiklių, sukompaktavę fermą iš produktyvių, veislinių karvių. Iš 131 melžiamos karvės 50 karvių per pirmąjį po apšėrėjamą laikotarpį duoda po 20 (Nukelta į 4 psl.).

Šių metų gegužės mėnesį, „Naujo gyvenimo“ kolūkio statybinės brigados brigadininkui I. Goršanovui pasiūlius, prasidėjo 300 vietų plūktinė kiaulidės statyba. Jos statyba apšėrė maždaug penkis kartus pigiau, negu tokios pat akmeninės kiaulidės, kurių statys samdyti darbininkai.

Statybos darbai artėja į pabaigą. Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos 41-ųjų metinių išvakarėse kiaulidė bus atiduota eksploatacijon.

Nuotraukoje: bendras naujos kiaulidės vaizdas.

S. KORSAKOVO nuotr.

Mums rašo

NAUDINGAS SEMINARAS

Tikslu pagerinti mokyklų Raudonojo Kryžiaus pirminių organizacijų darbą, o taip pat naujai įsteigti tokias organizacijas atskirose pradinėse mokyklose, spalio 24 dieną rajono liaudies švietimo skyrius surengė mokytojų — Raudonojo Kryžiaus organizacijų pirmininkų seminarą.

Kalbėjęs seminare liaudies švietimo skyriaus inspektorius drg. Bogušis papasakojo apie atskirų mokyklų darbą ruošiant BPSG ženklinius. Plačiau jis apstojosi ties Vajesiškio ir Girsų septynmečių mokyklų pirminių Raudonojo Kryžiaus organizacijų darbu. Apie savo darbą taip pat papasakojo šių mokyklų mokytojai drg. drg. Savičiūtė ir Stauskaitė.

Seminare dalyvavęs gydytojas drg. Geimanas daug naudingo papasakojo susirinkusiems apie tai, kaip geriau organizuoti Raudonojo Kryžiaus organizacijų darbą, apie jų uždavinius. Seminare buvo nutarta įsteigti Raudonojo Kryžiaus organizacijas Mukulių, Smalvų bei Tilžės pradinėse mokyklose.

„Pergalės“ medžiagos pėdsakais

„Vyrelis globotinė“

Tokia antraštė skaitytojo laiškas buvo išspausdintas š. m. rugsėjo 23 dieną „Pergalės“ laikraštyje. Laiško autorius rašė, kad J. Zemaitės vardo žemės ūkio artelės kolūkietė Elena Vaitkūnienė nedalyvauja

Turmanto ambulatorijoje žiemai turi mažai malkų. Reikia dar atvežti 25 kubinius metrus. Šį darbą sutiko atlikti „Garbingo darbo“ kolūkis.

Artelės pirmininkas drg. Muravskis jau seniai pasirašė sutartį dėl malkų pristatymo, gavo pinigų. Bet pažadų įvykdymo mes laukiame jau penkis mėnesius ir niekaip negalime sulaukti.

Grobstytojos demaskuotos

Dabartiniu metu mūsų rajono kolūkiečiai mobilizuoja visas jėgas greitesniam bulviakasio užbaigimui. Nereikia raginti „Už taiką“ kolūkio kasėjų — dirba iš peties. Spalio 16 d. antroje laukininkystės brigadoje, kuriai vadovauja brigadininkas Albinas Cibulskis, kasė bulves 16 kolūkiečių. Lenktyniaudamos tarpusavyje, jos stengėsi kaip galima daugiau prikasti bulvių. Bet šių sąžiningų moterų tarpe atsirado ir tokių, kaip Marija Tašencė, Emilija Davainytė, Ona Andrijauskienė, kurios, kasdamos bulves,

Ir čia nenoromis prisimeni praėjusius metus. Ir tuomet šios artelės vadovai ramino mus pažadais. Dėl jų kaltės dalis malkų taip ir liko neišvežta.

Reikia priminti drg. Muravskiui, kad nuo pažadų nei medicinos darbuotojams, nei klijentams nebus šilčiau. Reikalingos mums malkos, ir kaip galima greičiau.

V. Uljanionok

Turmanto ambulatorijos vedėjas

pradėjo atrinkti didesnes ir slėpti jas vagose. Neužteko to, buvo dar surastos ir krūmuose lapais pridengtos bulvių krūvos.

Gėda tokiems žmonėms, kurie grobsto sąžiningų žmonių uždirbtą kolūkinį turtą. Nedaro tai garbės ir brigadininkui Cibulskiui, į grobstytojas žiūrinčiam pro pirštus.

A. Lysovas

milicijos leitenantas

Padėjo kolūkiui

Daug padėjo savo gimtajam kolūkiui Vajesiškio septynmetės mokyklos mokiniai. Štai pirmoje Mičiurino vardo kolūkio laukininkystės brigadoje IV—VII klasių mokiniai keturias dienas kasė bulves, rinko lubino ankštis.

Mokiniai K. Dūdėnas, V. Juodvalkis, G. Pūslytė, kasdami bulves, neatsiliko nuo suaugusių. Kolūkio vadovai patenkinti mokinių darbu.

J. Jankūnaitė

Bekonas — ne bekonas

Spalio mėn. 18 dieną Capajevo vardo kolūkio kiaulių fermos vedėjas A. Beinoras atvežė į paruošų punktą 16 kolūkio kiaulių. Punkto vedėjas drg. Dilevičius, priimdamas kiaules, nepagrįstai nužemino kondiciją ir 7 kiaules priėmė mėsinėmis, o ne bekonais.

— Ką tu darai, Antanai? Argi mūsų bekonai blogi? — pradėjo prieštarauti Beinoras.

— Ne, jūsų bekonai neblogi ir pagal svorį, ir pagal imtimą. Reikalas tame, kad Panevėžio mėsos kombinatas blogai priima kiaules iš mūsų, todėl aš „apsidraudžiu“, nužemindamas dalį jūsų kiaulių kondicijos, — pasigirdo atsakymas.

Neužilgo atvyko kolūkio pirmininkas drg. Bogomolnikovas. Jis pasiūlė patikrinti visų 16 kiaulių kondiciją mėsos kombinata.

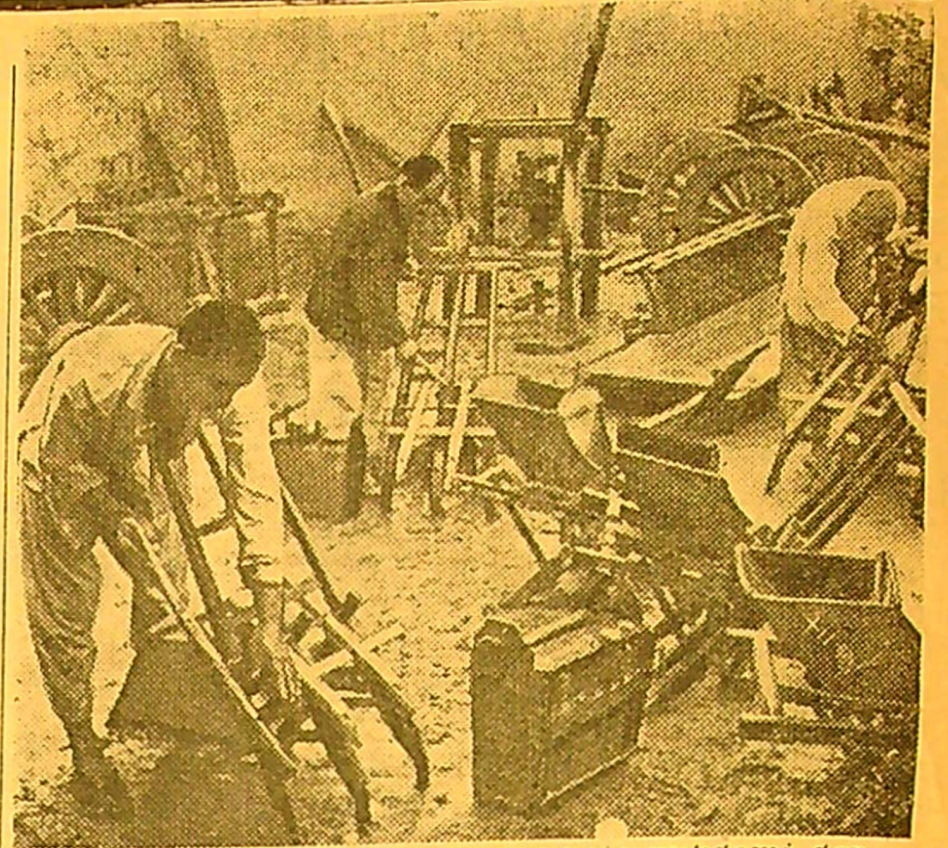
— Negaliu tai padaryti: jūsų kiaules paleidau į bendrą bandą, dabar sunku bus išskirti, — jausdamasis kaltu, atsakė drg. Dilevičius.

Ir tai ne tiesa. Visi pristatyti gyvuliai turėjo numerius ausyse. Juos nesunku buvo išskirti iš bandos.

Reikalas tame, kad priėmimo punkto darbuotojai, kaip taisyklė, „apsidraudžia“ kolūkio kišenės sąskaita. Vien šį kartą Dilevičiaus „lengvos“ rankos dėka kolūkis negavo apie 2000 rublių.

Ar ilgai tęsis panašios kombinacijos paruošų punkte?

E. Juškėnas

„Liaudies Lietuvos Respublikoje vykdomi darbai stambinant kooperatyvus bei paverčiant juos liaudies komunomis. Pagrindas liaudies komunoms išvystyti — visapusiškas žemės ūkio gamybos kilimas šalyje ir nuolat kylantis valstietijos politinis sąmoningumas. Liaudies komunose lygiagrečiai keliama pramonė, žemės ūkis, prekyba, švietimas, karinis parengimas. Ten organizuojama visuomeninis maitinimas, vaikų darželiai bei lopšeliai, žemės ūkio mokyklos.

Nuotraukoje: Chenanio provincijos Čūlin liaudies komunoje remontuojamas žemės ūkio inventorių.

SINCHUA agentūros nuotr.

SPORTO SAVAITĖ

TSRS FECHTAVIMO TAURĖS TURNYRAS

Nuo spalio 23 iki 26 d. Vilniuje vyko stipriausių šalies fechtuotojų turnyras pirmą kartą įsteigtai TSRS fechtavimo taurėi laimėti. Kiekvienoje rungtyje kovojo 32 stipriausi sportininkai.

Vyrų tarpe rėpyra TSRS taurę iškovojo Saratovo sportininkas, šalies rinktinės narys J. Sisikinas, moterų tarpe — pasaulio čempionė, maskvietė V. Kiseliuva. Spagistų tarpe taurės nugalėtoju tapo 1958 metų jaunimo pasaulio čempionas V. Cernikovas (Armėnija), taurės nugalėtoju espadronu — antrasis pasaulio čempionato prizininkas, maskvietis D. Tyšleris.

LENKŲ FUTBOLININKAI LIETUVOJE

Viešėjusi Lietuvoje Košalino vaivadijos (Lenkija) jau-

nimo rinktinė mūsų respublikoje sužaidė dar trejas rungtynes. Du susitikimus — su Šiaulių „Elnio“ kombinato ir Kauno „Inkaro“ kombinato komandomis — svečiai pralaimėjo vienodu rezultatu 1:2. Rungtynės su Vilniaus „Spartako“ klubo komanda baigėsi svečių pergale rezultatu 2:0.

KROSAS KOMJAUNIMO 40-MEČIO GARBEI

Spalio 26 d. Vilniuje įvyko komjaunimo jaunimo kroso Lenino komjaunimo 40-mečio garbei finalas. 500 metrų bėgimą merginų tarpe laimėjo I. Patamsytė, vieno kilometro distanciją jaunuolių tarpe — M. Tumėnas (Klaipėda). Du kilometrus moterų tarpe greičiausiai nubėgo B. Maželytė (Klaipėda), o vyrų tarpe 8 kilometrų — R. Seleika (Kaukas).

Miestų komandų tarpe laimėjo Kauno sportininkai, o rajonų — Ignalinos rajono atstovai.

DANUTĖS NEPAITĖS PERGALE

Pasibaigusioje Stavropolyje Visasąjunginėje kaimo sportininkų spartakiadoje puikią pergalę pasiekė mūsų respublikos atstovė Danutė Nepaitė. Ji užėmė pirmąsias vietas šuoliuose į tolį (5 m 86 cm), 80 metrų bėgime su barjeriais (11,9 sek.), o taip pat tapo penkiakovės nugalėtoja.

R. TAMULIS — TSRS ČEMPIONAS

Baku pasibaigę pirmosios jaunimo bokso pirmenybės. Kauno sportininkas R. Tamulis jose iškovojo TSRS čempiono vardą jaunimo tarpe. (ELTA).

Redaktorius H. JURSYS

KIEK VIENAI FERMAI — PRODUKTYVIAS KARVES

(Atkelta iš 3 psl.).

ISEITIS YRA

ir daugiau litrų pieno per dieną. Cia produktyvioji banda papildoma tiek perkant veislines telyčaites iš kitų ūkių, tiek auginant iš savo bandos gautąjį prieauglį. Pavyzdžiui, šiemet banda padidinta 26 išsiaugintomis karvėmis, ateinantiems metams sukergta 22 telyčios.

Bandos gerinimas daug priklauso nuo buliaus, kuris turi būti bent viena klase aukštesnis už kergiamas karves. Ferma turi du bulius: vieną elita-rekord klasės, antrą — giminingą bandai. Elita-rekord klasės buliumi padengiamos tik produktyviausios karvės, gi likusiai bandos daliai skiriamas giminingas bulius. Aišku, tas sulėtina bandos pagerinimą. Reikia ieškoti išeities.

Rajone yra kolūkių, kurie įsitikino, kad dirbtinio galvijų apseklinimo įdiegimo dėka galima apsieiti be savų bulių, likviduoti gyvulių bergždumą ir išauginti žymiai geresnius veršelius. Capajevo vardo, Puškino vardo ir kai kuriuose kituose kolūkiuose pasiekti geri dirbtinio apseklinimo rezultatai. 6 bulių, esančių stotyje, spermomis dirbtiniu būdu galima būtų apseklinti visų rajono kolūkių karves, tame tarpe ir „Lenino atminimo“ kolūkio. Bet šios artelės fermos vedėjas drg. Mažeitavičius neįvertina šios priemonės gerinant veislinės bandos kokybę. Tik tuo galima paaiškinti faktą, kad čia nėra dirbtinio karvių apseklinimo punkto.

Nepripažįsta dirbtinio apseklinimo naudą „Už taiką“,

„Pirmūno“ kolūkių vadovai. Pro pirštus žiūri į dirbtinį apseklinimą ir šių artelių technikai.

ATRANKA IR PARINKIMAS

Karvių ūkinės savybės pagrindinai persiduoda paveldėjimo keliu. Todėl aukštai produktyvios bandos sudarymą reikia pradėti nuo galvijų atrankos. Ji vykdoma kasmet, bonitavimo metu. Bonitavimas neįmanomas be karvių produktyvumo, pieno riebumo, pašarų sunaudojimo apskaitos ir reproduktyvumo kontrolės ir apskaitos. Teisingos apskaitos dėka „Lenino atminimo“ stambių raguočių fermos darbuotojai sugebėjo sudaryti produktyvių galvijų branduolį. Būtina didinti ir gerinti bandą atrankos ir parinkimo keliu.

Veisliniams gyvuliams gauti taikomi du veisimo būdai — grynasis ir kryžminis.

Grynasis veisimas taikomas veislininkystės ūkiuose. Kergimui parenkamos vienos veislės poros. Praktikuojant šį būdą gyvuliai įgyja pastovias šios veislės ypatybes. Tačiau negalima prileisti giminingo veisimo.

Kryžminiu veisimu vadinamas skirtingų veislių gyvulių kergimas. Gamybinėse fermose hibridai, gauti kryžminiu būdu, būna patvaresni ūkinėse sąlygose, negu grynaveisliai gyvuliai. Būtina jaunas, augančias karves kergti su suaugusiais buliais, o senstančias karves — priešingai, su jaunais, augančiais buliukais. Tai padidina veršelių gyvybingumą.

Gamybinėse fermose kryž-

minimui galima naudoti ne tik grynaveislius bulius, bet ir mišrūnus, kilusius iš aukštai produktyvių tėvų ir gerai perduodančius teigiamas savybes palikuonims.

Beveik kiekviename rajono kolūkyje galima rasti karvių, iš kurių per metus primelžiama po 3000—4000 kg pieno. Bet pradėti produktyvios bandos branduolio sudarymą galima tik vedant kiekvienos karvės ūkinės savybių individualinę apskaitą. Didelį vaidmenį gerinant bandą turi suvaidinti kolūkių gyvulininkystės specialistai, dirbtinio apseklinimo punktų technikai. Šioje srityje reikia daug padirbėti.

K. Kukanka

rajono žemės ūkio inspekcijos vyr. zootechnikas